

Eenige middeltjes om de mieren te verdrijven

Hieronder deelen wij eenige eenvoudige middelen mede, om gemakkelijk de mieren te vangen of te doden.

Dit is altijd geen goed wat de mieren verrichten, bijzonder als ze in de bloemen onzer fruitboom kruipen en er stampertjes en moeldraden bij vernielen om wat honig er uit te zuigen. Men kan hun dit beletten met rood den stam van het fruitboomje een hand van teer vast te maken. Komen ze in onze woningen sluipen om zich in den suikerpot en in 't siroophantje of ergens op vleesch zich te goed te doen dan kan ik ze ook maar moeilijk verdragen en buiten moeten ze blijven op gevaar af binnen een zeker dood te vinden. 't Gebeurt toch ook dat ze binnen hun krioelende kamp opslaan en zich behendig ergens door een spleet of gaatje met den buitenwereld weten in betrekking te houden, doch in de meeste gevallen is hun kamp buiten opgetimmerd en gebruiken ze slechts spleten en gaten om in te breken.

Binnen kan men hun nest doen uitsterven door een bad van kokend water, Phenol of petroleum ook door asch en zout. Breken ze in dan moet men hun weg opsporen en op hun weg ergens een stukje vleesch ingraven. Ze richten een aanval in regel op vleesch aan en laten uw huis met ruik. Kamfer en solferbloem kunnen ook met goed gevolg aangewend worden. Een goedkoop middel nog om garsch een kolonie uit te roeien, een middel dat oventend gemakkelijk is om uit te voeren, is een kleine hoeveelheid benzine; ge doet een centiliter benzine in een klein flesje of oliekanneken en ge giet die in het nest zorg dragende onmiddellijk den grond aan te drukken. Brand moet ge niet vreezen, wel te verstaan, als ge er zelf geen vuur bijbrengt; de benzine zal spoedig vervlogen zijn en de mieren gedood.

Men kan er zich nog op eene andere manier van ontlasten en dit met ze een zoete dood te doen sterven. Ge neemt suikerpoeder en borax of gemengeld ze beide goed dooreen, ge moet van 't een niet meer pakken als van 't ander; ge legt dit mengsel op een schoteltje en ge plaatst dit laatste daar waar ge liever hebben zoudt, dat ze wegliefen. De mieren gretig naar suiker en er door verlost eten dit mengsel op en sterven er van. Dit is een middel dat gemakkelijk toe te passen is in bakken, kassen en zelfs in onze woningen op het open veld is men genoodzaakt om 't nat worden te beletten, een plankje op twee steunen over te leggen.

Maar, 't is altijd een kwaad dat ze doen, en in vele gevallen kan het beter zijn de mieren te verdrijven van de plaats waar ze U vervelen. Dit kan men ook doen door de volgende middelen. Een handvol kervel in een mierenhol verdrijft ze op min dan vier-en-twintig uren tijd. Ge weet misschien ook reeds dat de reuk van zwavel-ether de mieren doet wegluchten. Om dergelijke reuk te verkrijgen legt men een dit een op een vochtige plaats, b. v. in den kelder, totdat hij bedekt is met een laag groene schimmel. Snijdt hem dan in stukjes en legt ze op die plaatsen, waar ge de mieren verjagen wilt. Na een paar dagen zullen de mieren verdwenen zijn. Hebt ge liever dat ze de fruitboomen niet naderen strooi wat zapeneel aan den voet der boomen en ze zullen wegblijven.

Om de bekende, kleine, roode mieren te vernielen die in de weiden en op de wegen kleine verhevenheden van zand maken, kan men gazoline bezigen. Eenige lepeltjes er van in de gaten geschud, vooraf in den mierenhoop gemaakt doen ze sterven. In suikerwater gedoopte sponzen hier en daar neergelegd en dan wanneer ze vol mieren zitten in kokend water geworpen is een allerbeste middel om er vele te doden. Melasse gemengeld met Parijscher groen en door de mieren genut is voldoende om ze te doen kreuvelen. Papier met siroop bestreken lukt de mieren aan en vermits ze er blijven aanplakken sterven ze den zoetsten dood. Naphtaline in poeder op plaatsen gestrooid waar de mieren verkeerden doet ze verdwijnen of sterven.

Er bestaan dus vele kleine middelen om zich van de mieren te vrijwaren en aangepast naar de omstandigheden en met een beoogd doel leveren ze goede uitslagen op.

Zoo ik van 't Maantje waar!

Zoo waar ik zeg, 'k begrijp het niet
Hoe 't maantje toch zoo vriend'lijk ziet
Bij avond naar onz' aarde,
Waar 't wel eens draait geheel verkeerd.
Waar men de deugd zoo weinig eert,
Als was ze van geen waarde!

Waar weinig trouw is, veel geveel,
Alwaar men lacht naast roetgeschrei;
De armen naast de rijken
Door 't leven gaan; de een teveel,
De andre met te weinig deel,
En zuur elkaar bekijken!

Waar de eene vlug, de andre traag,
De eene hoog, de andre laag
In eer en roem kan stijgen;
Waar men zich neemt een demokraat,
Omdat dit zoo het rapste gaat
Om wat op zak te krijgen!

Waar volken in de wapens staan
Altoos gereed om toe te slaan,
Elkander te verscheuren;
Al zag de wereld rood van bloed,
Al stond hij heel en al in bloed,
God spaar' ons dit gebeuren!

En dit gaat zoo maar altoos voort!
Doch, wat nog meest is ongehoord:
De wereld wil het wagen
Van maar te leven zonder God,
Wie 't anders wil die noemt men zot,
Moet hoon en spot verdragen!

Neen, zoo ik van het maantje waar,
Ik zou toch niet zoo vriend'lijk naar
De wereld zitten schouwen,
Maar 'k riep hem toe: « wat ongepast,
Boos wereldje, of gij zult vast
Het eenmaal u berouwen! »

Fons Van de Maele.

De gevolgen van het 40 uren-werk in Frankrijk

De Parijzer « Journé Industrielle » drukt alle veertien dagen de uitslagen van het onderzoek die zij in de nijverheid en den handel doet over de toepassing van de week van 40 uren en hare gevolgen. Het jongste overzicht betreft de kleine nijverheid en den handel.

Zeker is het dat de wet der 40 uren hare aanhangers telear gesteld heeft. Zij heeft immers de werkloosheid niet verminderd, noch het verbruik vermeerderd. De winkeliers en de kleine nijveraars verkeerden in de onmogelijkheid nieuw personeel aan te werven, verondersteld dat zij er noodig hadden. Eene dwaling was het personeel van verkoopers op gelijken voet van de werkliefde te plaatsen. In gewone tijden komen de uren toegelaten aanwezigheid overeen met drie uren werkelijke arbeid. Men weet dat de 40 uren verdeeld worden in vijf werkdagen.

De handelaars en nijveraars wijzen er op dat hunne bedienden aangetast zijn door de mystiek van zoo weinig mogelijk te werken. De heer Benjamin, voorzitter der Syndikale Kamer der verkoopers in het klein van gemaakte kleeders, getuigt dat vele bedienden van die huizen den werk-lust verloren hebben. Reeds van den Maandag denken de meesten onder hen reeds aan de twee rustdagen van het einde der week. De meeste bedienden werken met lusteloosheid, lankmoedigheid en tegen hunne gesting.

Hetzelfde stelt men onder de Fransche mijnwerkers vast. Men ziet daarin ook een gevolg van de propaganda die de belangen van den werkgever tegen deze van den werkmans stelt.

De vermindering der zaken in Frankrijk is zonneklaar: de klantelooft minder ofwel artikels van minder allooi. Iedereen verliest er aan, daarin het personeel inbegrepen, dat nachts alle belang bij heeft dat het huis waar het werkt, voorspoedig weze.

Al die ontmoedigende inlichtingen werden verkregen te Parijs en in het binnenland te weten: in de confectiehuizen, drogerijen, ijzerwaren, vervoer, modenijverheid, enz.

De wet is wat gewijzigd geweest bij de spekslagers, de kleermakers en de haarkappers. Had men er de wet van 40 uren streng moeten toepassen, al die bedrijven zouden ten onder gegaan zijn.

Willen hooger genaamde bedrijven voort bestaan, de wet zal ook moeten verzacht worden.

Met onderzoek der « Journé Industrielle » is zeer nuttig en leerzaam. Wie nog

niet overtuigd is dat de wet der 40 uren schadelijk en noodlottig is zal daaruit moeten besluiten dat de waarheid niet kan geloofchend worden.

Het bewaren van afgesneden bloemen

Welk ook het seizoen weze, vele bloemenliefhebbers hebben het vaak zeer lastig om afgesneden bloemen te bewaren.

Men is dan gaan zoeken naar allerlei middelen om den bewaringsduur wat te verlengen. Zoo voegde men bij het water: suiker, houtskool, ja zelfs een of andere pil welke in de geneeskunde gebruikt wordt. Al deze lapmiddeltjes hebben echter nooit veel uitgebracht en lukten er eenvoudig in de verrotting van 't water wat langer tegen te houden!

Men hoeft zich trouwens geen begoochelingen te maken. Het zal voor vele bloemsoorten onmogelijk zijn hun levensduur te verlengen. De verstandige liefhebber zal echter alles in het werk stellen om de bloemen op een doelmatige wijze te bewaren en niet zijn toevlucht nemen tot allerlei buitengewone middeltjes welke toch niets opbrengen.

Om daartoe te bekomen, moet U zooveel mogelijk weten van de betrokken bloemen en van hun bloeiduur en vooral de zorgen die ze eischen bij het plukken en daarna.

Wat de bloeiduur betreft, hebben we enkele bloemen welke zeer snel uitgebloeid zijn, onder andere de Tigridia's; andere, zoals chrysanten, orchideeën en dahlia's houden het heel wat langer uit.

Nu kunnen we op dit gebied wel enkele zeer praktische aanduidingen geven.

Volgende bloemen blijven lang opengebloeid: asters, leucathemer, dahlia's, chrysanten, rozen, tulpen, narcissen, anjelieren, gladiolen, enz. Hebben een korten bloeitijd: stauhepa's en trigidia's.

Slechts voorbijaanden bloei: kollebloemen, lischbloemen.

De papa-verachtigen moeten geplukt worden als ze nog in knop zijn.

Tulpen, narcissen en de prachtige Bermudesalischbloemen zullen in gelijke vroeg moeten geplukt worden.

Bij lilies zal men de stampertjes verwijderen, niet alleen om den bewaringstijd te verlengen, maar insgelijks om te vermijden dat het stuifmeel de bloemblaadjes zou bevlecken, als de twee onderste bloemen opengebloeid zijn, de derde bloem op het punt te bloeien en de laatste bloem nog in knop.

Rozen snijdt men af, wanneer ze nog in knopvorm staan, doch gereed om open te bloeien. Gladiolen worden afgesneden als de onderste bloem begint te bloeien.

Het is steeds geraden de bloemen 's morgens vroeg af te snijden, wanneer ze nog bedauwd zijn en wanneer de weldoende nachtkoelte, hen de gewenschte verkracht gegeven heeft, welke ze steeds verliezen onder de zonnestralen.

Men plukke nooit bloemen bij regenachtig weder. Bij regen hebben alle bloemen een treurig uitzicht dat trouwens niet verbetert wanneer ze afgesneden zijn. Afgesneden bloemen mogen niet te lang aan de lucht en daglicht blootgesteld worden. Men verwijdert de onderste stengelbladeren en stijft de bloemen steeds schuifsweg af, zodat de opalingsoppervlakte van de stengels zoo groot mogelijk weze. Daarna zal men de stengels in frisch water dompelen. Zoo voorbereid zal men bloemen en potten in een frische plaats overbrengen, liefst zelfs wat donker.

Kelders passen heel goed hiervoor. Het plaatselijk zal men even spreken en, omdat werkelijk de plaats frisch

en koel weze.

In de kramers moet men de bloemen behoeven voor zonnebelichting, lichttochten, overdreven warmte en droge atmosfeer.

Het water zal men elken dag verscheren (m elke mikrobenschaade te vermijden).

Als U nauwgezet deze enkele voorzorgen neemt, dan zult U beslist uwe bloemen zo lang kunnen bewaren als hun aard het toelaat.

K. HAMBROUCK.

De Teelt van Kervel.

Tusschen de keukenkruiden van eerste rang is de kervel wel eene der kostbaarste. Iedereen kent dit aangenaam geurend gewas en ook wel het zwart zaad dat zeer lang puntig is. Bij het bereiden van allerlei spijzen en vooral van soepen komt kervel van pas. Van geestkrachtige zijde wordt ook veel goed gezegd over dit aromatisch keukenkruid.

In de Lere wordt in elken tuin wel eers kervel gezaaid doch verder in den Zomer geraskt de plant vaak in den vergethoek. Wie van die fijne groente houdt, moet buiten de gewone lentezaaiing nog minstens een paar keeren kervel zaaien. Van de eerste zaaiing in volken grond, zoals men die doet, zoals de Maart of bij April kan men nu nog volop oogsten. Men slijdt de bladeren met een scherp mes tegen den grond af en enkele dagen later bekomt men nog eene tweede en soms nog een derde sneede.

Van later gezaaide kervel heeft men die groote opbrengst niet meer omdat het gewas bij warm weder spoedig doorschiet in zaad en onbruikbaar wordt voor de keuken. Om dit vroegtijdig doorschieten te gissen tegen te werken zaait men op eere belommerde en tamelijk vochtige plaatsen men vergete niet dat kervel, zoals ten andere de meeste bladgroenten, best gediij op grond die rijk is aan humus en goed voorzien van oplosbare stikstofverbindingen.

Bij droog weder is gieten onnadelijk, vooral onmiddellijk na het opkomen der zaaden. I dien er ook onkruid te voorschijn komt dient men dit te wieden als de kervel pas boven staat. Kervelzaad hoeft niet diep ingewerkt te worden maar na het zaaien klopt men den grond goed aan. Met 30 gram zaad heeft men genoeg om 4 à 5 vierkante meter te bezaaien.

Tomaten bewaren in den Winter.

Tomaten worden door iedereen gewild en maken waarlijk den lust uit van jong en oud. Tomaten worden op alle gerechten gewild als salaad, opgevuld, als saus, in soep, enz. enz.

Na worden de tomaten in overvloed geteeld, maar er komt een tijd dat ze rar en duur zijn en de huisvrouw zal zorgen dat ze, tegen dien tijd, tomaten in overvloed heeft in haar kelder, die zij heeft opgeleed in den goedkoopsten tijd.

Wij zullen u een goed middel aan de hand doen om, in de maand December, nog prachtige tomaten op de tafel te brengen. Het recept is goedkoop en niet moeilijk om toe te passen. Men zal zorgen zeer ryp vruchten te kiezen, goed vast en toch zeer goed ryp. Odelijk in bokalen schikken en met het volgende mengsel bedekken: 4 liter water, ongeveer 15 ml uits laten koken en daarna laten koud worden. Een pond zout toevoegen en drie tot 4 deciliter goede azijn.

Wanneer de bokalen goed gevuld zijn en al de vruchten onderstaan, giet men er boven arschille olie op, zodat de olie 'n duim boven de vruchten staat.

Die vloeistof, welke ondoordringbaar is voor de lucht zal er wel voor zorgen dat uwe tomaten in goeden staat behouden blijven. Zoo kunnen zij, ten minste, tien maanden goed blijven.

GEVRAAGD DEFTIG Heijliger op den buiten voor veertienjarige specialiteiten, 1400 Fr. vast loon. Shr. onderdom en referentien. Lab. Veter., 40, Av. L. DARRATS, MONTREUIL.

Leest en verspreidt

DE POSTRIJDER

Het eerste blad van Lichting